

ש ר ר ו ק ד ל מט' 29/ב

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ב', ז' בניסן תשי"ג-23.3.53 בשעה 11.50.

השתתפו: מ. אונא - היו"ר (באחור)

ב. אזניה
ג. איכילוב
ד. בר-רב-האי
י. הרדי
נ. חת
ע. מיסון
מ. סנה
ח. רובין
ע. אסף

נעדרו:

ב. אבניאל
י. בדר
י. בר-נהודה
ש. ורהפטיג
ת. טובי
י. כחה
ק. לוז
י. קליבנוב
א. תבורי
י. שפירא
ד. שרי
ב. טסון

סוזמנים: א. דימלט - חבר הכנסת
א. ירין - המטנה ליועץ המשפטי
ה' גלס - מסדר המשפטים
ה' ויינס - מסדר המשפטים
ה' גוטגלט - מסדר החקלאות.

סדר-היום: 1) חוק לתיקון פקודת פשיטת הרגל
2) חוק לתיקון פקודת החברות
3) חוק המועדים להתישבות חקלאית.

אני פותח את הישיבה.

ב. אזניה:

1. חוק לתיקון פקודת פשיטת הרגל.
2. חוק לתיקון פקודת החברות.

ה' גלס: נתבקשתי על-ידי היו"ר לאחר הישיבה הקודמת לחביא
לוועדה את הנוסח הסופי; עם השינויים שהוכנסו בישיבה
הקודמת. התיקונים שנחקקו אילצו אותנו לנסח את הסעיף מחדש, במקום שהתיקון
הקודם היה רק החלפת מלים באותו סעיף.

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק ומשפט
23.3.53

חוק לתיקון פקודת פשיטת הרגל
חוק לתיקון פקודת החברות.

(מ. אונא נכנס לישיבה ומקבל את
הנהלת הישיבה).

ה' גלס: נוסח החוק לתיקון פקודת החברות המוצע על-ידינו
הוא כזה:

1. בחוק זה תהא לכל מונח המסמעות שיש לו בפקודת
החברות (להלן - הפקודה) וייקרא עמה כאחד, אם אין כוונה אחרת משתמעת.

2. העיף 220א' לפקודה יתוקן כך: במקום המיוסרות
(ב) ו-(ג) שבסעיף קטן (1), יבואו פיסקות אלה:

(ב) כל סכר או מסכורת של פקיד בעד שירותים לחברה
בשטח החדשים שקדמו לתאריך המתאים, אף אם היו כולם או מקצתם דמי עמלה
(להלן - מסכורת), ובלבד שסך כל הסכום שיחול עליו דין קדימה לא יעלה
לכל התקופה על -900 לירות, ולא יעלה בחשבון שום חודש של שירות על
-150 לירות, או על הסכום שבו עודפות -150 לירות על חלק מן המסכורת
של אותו חודש שסולם כדין לפני התאריך המתאים, הכל לפי הסכום הקטן
יותר.

(ג) כל סכר עבודה של פועל בעד שירותים לחברה
בשטח החדשים שקדמו לתאריך המתאים, בין שהוא סכר טעה ובין שהוא סכר-
קבלות (להלן - סכר), ובלבד שסך כל הסכום שיחול עליו דין קדימה לא יעלה
לכל התקופה על -900 לירות, ולא יעלה בחשבון שום חודש של שירות על
-150 לירות, או על הסכום שבו עודפות -150 לירות על חלק מן הסכר
של אותו חודש שסולם כדין לפני התאריך המתאים, הכל לפי הסכום הקטן יותר.

3. חוק זה לא יחול על פירוק חברה כשהתאריך המתאים,
כמסמעותו בסעיף 220א' לפקודה, חל לפני תחילת תוקפו של החוק.

נוסח החוק לתיקון פקודת פשיטת הרגל המוצע על-ידינו
הוא כזה:

1. בחוק זה תהא לכל מונח המסמעות שיש לו בפקודת
פשיטת הרגל, 1936 (להלן - הפקודה) וייקרא עמה כאחד, אם אין כוונה
אחרת משתמעת.

2. העיף 33 לפקודה יתוקן כך: במקום המיוסרות
(ב) ו-(ג) שבסעיף קטן (1), יבואו פיסקות אלה:

(ב) כל סכר או מסכורת של פקיד בעד שירותים
לפושט הרגל בשטח החדשים שקדמו למתן הצו לקבלת הנכסים אף אם היו כולם
או מקצתם דמי עמלה (להלן - מסכורת), ובלבד שסך כל הסכום שיחול עליו
דין קדימה לא יעלה לכל התקופה על -2000 לירות, ולא יעלה בחשבון שום
חודש של שירות על -150 לירות, או על הסכום שבו עודפות -150 לירות
על חלק מן המסכורת של אותו חודש שסולם כדין לפני מתן הצו לקבלת הנכסים,
הכל לפי הסכום הקטן יותר.

(ג) כל סכר עבודה של פועל בעד שירותים לפושט
הרגל בשטח החדשים שקדמו למתן הצו לקבלת הנכסים, בין שהוא סכר-טעה
ובין שהוא סכר קבלות (להלן - סכר), ובלבד שסך כל הסכום שיחול עליו
דין קדימה לא יעלה לכל התקופה על -900 לירות, ולא יעלה בחשבון שום חודש
של שירות על -150 לירות, או על הסכום שבו עודפות -150 לירות
על חלק מן הסכר של אותו חודש שסולם כדין לפני מתן הצו לקבלת הנכסים,
הכל לפי הסכום הקטן יותר.

3. חוק זה לא יחול על פשיטת רגל כשהצו לקבלת
הנכסים ניתן לפני תחילת תוקפו של החוק.

ועדת החוקה, חוק ומספט
23.3.53

רל/זי.

חוק לתיקון פקודת פשיטת-הרגל
חוק לתיקון פקודת החברות.

ה' גלאס: בחוק לתיקון פקודת פשיטת הרגל ראינו אי-התאמה מצד אחד בין פקודת החברות והאקט האנגלי בדבר פשיטת-הרגל, ומצד שני - בין פקודת פשיטת הרגל הסנדטורית מסנת 1946. הסתירה היא בכך שנקודת המוצא לחיוב טסה החדשים המוגנים היא בפקודת החברות ובאקט האנגלי - תאריך מתן פסק-הדין או צו בית-המספט הסכריז על פירוק או על קבלת נכסים. ואילו בפקודת פשיטת-הרגל הסנדטורית מסנת 1946, נקודת-המוצא היא התאריך שבו הוגשה הבקשה לתת צו לקבלת נכסים, לא הצלחתי להבין את הטעמים לכך, והדבר לא היה כלל ידוע למטרד מקבל הנכסים הרשמי. כתוצאה מכך יכול להיווצר מצב אבסורדי במקצת, לפיו אמנם מוגן השכר עד להגשת הבקשה, אבל בין תאריך הגשת הבקשה ובין תאריך מתן הצו לקבלת נכסים - הוא איננו מוגן. הרשתי לעצמי להכניס תיקון בענין זה, על-מנת שנקודת המוצא תהיה בשני המקרים היום בו ניתן צו קבלת הנכסים. אולם אני צריך לבקש את הסכמתכם לתיקון זה שהוא מהותי.

י. הררי: לדעתי התאריך המתאים ביותר הוא התאריך שבו קובע בית-המספט כי כל הפעולות שעושה חברה כזאת - בטלות. התאריך שבו ניתן הצו הוא תאריך טרדיות, ותלוי בכך מתי יצא לבית-המספט זמן לטפל בבקשה.

ה' גלאס: לאחר מתן הצו יש מיסוד על פוטט-הרגל להמשיך בעסקיו, ודבר זה מאלץ אותו לגלות לעובדיו את עובדת-פשיטת-הרגל.

י. הררי: בכל-זאת, לדעתי התאריך ההגיוני ביותר הוא תאריך ה"אקט אוף בנקראפסי".

ה' ויינס: תאריך התאריך הקובע הוא מתן הצו לקבלת הנכסים. האקט הקובע את אי-כסרו או את היותו פסול לפעולה הוא לאחר מתן הצו.

ג. חת: אני מציע לוועדה לא להכניס שינויים מהותיים בחוק עקב התיקון שהוצע לנו. הדבר הזה קטור אולי בעטדות סעיפים אחדים, ולא היתה לנו הזדמנות לעבור על החוק כולו. הוונת התיקון היתה לתקן את הסכום. אני מציע להסאר בגדר תיקון זה.

הוחלט: לקבל את הצעת ג. חת שלא להכניס לחוק תיקונים נוספים לאלה שהוצעו.

3. חוק המועמדים לחתישבת חקלאית.

ה' ויינס: בישיבה הקודמת נתבקטתי להבהיר את המונח "מועמד" וכן את המונח "מתייטב", על-מנת שיהיה ברור שהמדובר באותו הדבר, אלא שמועמד הוא זה שמפעילים את הפרוצדורה נגדו, ויתר האנשים הם מתייטבים. ההגדרה המוצעת היא כזאת: "מועמד" או "מתייטב" פירוטו - אדם שהתייטב ביטוב חקלאי.

הוחלט על הוספת הגדרה של יטוב מאורגן, לפי הטיובי שהוועדה החליטה עליו בטעיף 4. ההגדרה המוצעת היא: "יטוב מאורגן" פירוטו - יטוב חקלאי קטר ארגוני לגוף התייטבותי ארצי. אינני בטוח בצורות שבהן קיים הקטר, אבל אני מבין שתמיד קיים קטר ארגוני כל שהוא.

ג. חת: המוטג "קטר ארגוני" אינו ברור.

ועדת החוקה, חוק ומספט, 28.3.53

חוק מועמדות להתיישובות חקלאיות.

דל/ז.י.

ע. איכילוב: במסיבות הקיימות זהו הנוסח היחיד שיגשר לקבל בענין זה.

א. גימלט: מי אמחליט במקרה שמתעורר ספק בענין זה?

ה' ויינס: ישנן בחוק הרבה סוגי קווליפיקציות אשר בתקפן יכול אדם להתבע בפני ועדת בירור. בטאלה זו, מסו בשאלות האחרות, הבירור הראוין בעיה בפני ועדת הבירור, ויש גם מפתחות לפנות לבית-הדין-הגבוה-לצדק ולטעון שהועדה טענה מבלי שהיו לה סמכויות.

ב. חת: היה מקרה שקבוץ הפסיק את קטרו עם גוף ההתיישובות מסויים ועבר לקטור קטרים עם גוף ההתיישובות אחר.

ה' ויינס: קטר ארגוני קיים על סמך הוראות מספטיות, או קואזי-מספטיות. ישנה חוקה של הגוף ההתיישובותי בה כתוב באילו תנאים יכול מסק לצאת מהגוף ההתיישובותי. הנקודה הזאת תעמוד לבירור בוועדת הבירור, ובאמצעותה שניה, במקרה שטוענים שלא היתה לכך סמכות - לבית-הדין-הגבוה לצדק.

ע. איכילוב: הערך של הגדרה זו יקבע לפי החלטתנו בסעיף 6.

ב. חת: אני מציע שנחזור לדיון בהגדרה זו לאחר שנדון בסעיף 6.

הוחלט: לקבל את הצעת ב. חת לדחות את הדיון בהגדרת "ישוב מאורגן" "ישוב מאורגן" עד לאחר הדיון בסעיף 6.

ה' ויינס: ביחס להגדרת "ישוב חקלאי" אנשי ההתיישובות עוררו את השאלה אם הגדרה זו תחול על מקרים שקיים ישוב אשר לא אורגן ולא יושב על-ידי גוף התיישובותי, אבל חלק ממנו אורגן לאחר זאת כישוב על-ידי מוסד מיישב. אם הנוסח יישאר כפי שהוא, יש מקום לומר, שהכוונה לכפר כולו. לכן יש הצעה לכתוב במקום "ישוב שתושביו יושבו" - "מקום שתושביו יושבו".

ע. איכילוב: אני מציע לנסח זאת כך: "ישוב פירוסן - ישוב שתושביו או חלק שתושביו יושבו על-ידי מוסד מיישב".

ע. אסף: אני תומך בהצעת חבר-הכנסת איכילוב. במקרה שיש ישוב קיים וצורפו אליו מספר מתיישרים צריך להיות ברור שכיישוב חקלאי מופיע הישוב בשלמותו.

ה' ויינס: אם קיים מקום שהוא לפי ההגדרה הקיימת ישוב חקלאי, כל הרחבה שלו ממילא נכללת בהגדרה. אבל כשמקום איננו ישוב חקלאי לפי ההגדרה, ומתווספים אליו אנשים אשר כלולים בהגדרה, אין זה מוצדק שהמקום כולו יקבע לגביהם.

א. ירין: צריך להיות ברור למה מתכוונים לגבי העובדות. הניסוח תלוי בצד העובדתי.

ע. איכילוב: אני מוכן להציע נוסח זה: "ישוב חקלאי" פירוסן - ישוב שתושביו יושבו על-ידי מוסד מיישב או מוסדות מיישרים או בעזרת גוף התיישובותי או גופים התיישובותיים".

א. ירין: אין זה טענה.

ב. חת: אני תומך בנוסח שהוצע על-ידי מר ויינס. אם רוצים להרחיק אדם מהשטח שעליו יושב, אין זה מוכרח להיות הרחק מהמקום כולו.

רל.

ועדת החוקה, חוק מסמט
23.3.53
חוק מועמדיה להתייטבות חקלאית.

ע. אסר:
הרחקה לפי החוק אין פירוטה הרחקה בכלל, אלא רק
ביתוק הקטרים עם אותם המוקדעים והנכסים שהוא קיבל.
במקרה שקבוצת מתייטבים היא הרחבה של יישוב קיים, צריך למנוע את האפשרות
שקביעת ההחלטה בענין זה תהיה בתונה למתייטבים החדשים בעצמם. אם אדם
כזה מפריע לשלום החברה, הרי הוא מפריע לשלום החברה כולה, ולא דוקא
למתייטבים החדשים.

ה' ויינס:
על הוועדה להכריע לגופו של דבר, מהי כוונתה. אני
מבין שהכוונה היא שאם קיים יישוב מאורגן ומרחיבים
אותו, לכל היישוב ביתנות הזכויות האלה. לעומת זאת, אם מקימים מקום
התייטבות חדש שאיננו מאורגן, אין חלות עליו ההוראות האלה.

ההצעה לביטוח סעיף 2 היא כזאת: "אסר להרחיק מועמד
מיישוב חקלאי על פי הוראות חוק זה, אם התביעה להרחקתו הוגשה לפני סמלאו
שלוש שנים להתייטבותו ביישוב". בסעיף זה ישנה הסתייגות לחברי הכנסת
בר-יהודה ואיכילוב המציעים שנתיים במקום שלוש שנים, והסתייגות לבר-
יהודה, שזה יחול רק במקרה שאין חוזה.

בסעיף 3 לא היו תיקונים.

הנוסח המוצע לסעיף 4(2) לאחר התיקון הוא כזה: "הגוף
ההתייטבותי הארצי שאותו יישוב קטור בו קטר ארגוני".

ח. רובין:
בהגדרה אינו מופיע המושג "חקלאות", אלא רק "התייטבות".

ה' ויינס:
נכון. צריך יהיה להביא את הגדרת "יישוב חקלאי" מחדש.
ההגדרה צריכה להיות כזאת: "יישוב חקלאי" פירושו -
יישוב שתושביו יושבו על ידי מוסד מיישב או בעזרת גוף התייטבותי ארצי
שאיורגן את תושביו להתייטבות חקלאית".

ח. רובין:
בסעיף 4(א)(2) המונח "קטור" אינו מונח מספטי, ואני
מציע במקומו "מסונף" או "מאורגן".

ע. אסר:
במציינות קיים דבר כזה שיטוב אינו מסונף, טרם נתקבל,
אבל הוא קטור קטר ארגוני.

ח. רובין:
אם כן, אני מציע לכתוב: "גוף המסונף או הגייס בקטה
להסתנף".

ב. אזני:
המושג "סניף" הוא מושג של התארגנות מלמעלה למטה,
ובמקרה זה אין זה מוכרח להיות כך.

ה' ויינס:
החוק הולך אחרי המציאות. ישנם מונחים המתגבשים בחיים,
והחוק מוכרח ללכת אחריהם. כך היה בקטר למונח "קיבוץ",
שהוא נטול כל משמעות מספטית, ובכל זאת, החוק מוכרח היה להסתמס בו.
מבחינה זו, כשאומרים "קטור קטר ארגוני", ההנחה היא שידוע למה הכוונה.
על כל פנים, המלה "מסונף" אינה יותר מספטית מהמלה "קטור". ההבדל הוא
רק בכך ש"מסונף" מחייב קטר יותר הדוק מאשר "קטור".

ח. רובין:
אני מציע לבטח זאת כך: "הגוף ההתייטבותי הארצי שאותו
יישוב מסונף אליו או הינו מועמד להסתנפות אליו".

הוחלט:
לא לקבל את הצעת ח. רובין.
הסתייגות לח. רובין להצעתו.

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק יסודי

23.3.55

חוק סוציאלי להתיישבות הקולוניות.

א. דיטלט:
 הייתי מוסיף לגורמים הנזכרים כמין אם
 מסדר החקלאות. הגופים המיישבים הם גופים
 פוליטיים בדרך כלל. יכול לקרות שמיישב מוזניח את שוקו לה יתבע על
 כך, מפני שהוא מתסדר לעניינים פוליטיים.

ה' גוטבלט:
 למסדר החקלאות יש סמכות לפעול לפי תקנות
 לצד הירוח, לצרכי שעה. לא ברמה לי מצדיך
 להוסיף את מסדר החקלאות בענין זה.

צ. אום:
 לא הייתי מתנגד להצעה הזאת בהתייבה עקרונית,
 אבל לפני שמעביקים את הסמכות הזאת, צריך
 לבדוק את מסדר החקלאות מוכן להתמסר בה. זה צריך לעשות פעולות מטייכות
 לטו כן, ולחזיק מנגנון ידוע. עד כמה שידוע לי מטדליה לזאת בין מסדר
 החקלאות ובין המולקה להתיישבות אל הסוכנות היהודית, כן מבטוח. פועל
 מוסד אחד, אינו פועל המוסד השני.

היו"ר ס. אונג:
 אם צותכים לטר החקלאות סמכות למנות את
 הוועדה, קשה לתת לו את הסמכות להוסיף גם
 כתובע.

ח. רובין:
 אני מתנגד להכנסת סד החקלאות בענין זה
 מניסוך נוסף לגימורו של סד אונג: הדבר
 הזה אינו מתאים למבנה ולאופן הפעולה ההתיישבותית ולאורה סמסדר החקלאות
 עוסק בכל אלה. מסדר החקלאות אינו מערב גאד החברות של הפעולה ההתיישבותית.
 סד החקלאות הוא איש פוליטי, וועל-ידי הכנסתו מכוניסיה לכמן גורם פוליטי.
 (א. דיטלט: האם המוסדות המיישבים הם א-פוליטיים?) אבל הם עוסקים
 בהתיישבות.

ה' גוטבלט:
 גם לפי חוק בכטי המדינה אין ברונייה אפשרות
 לטר החקלאות או למסדר החקלאות לעשות פעולות
 חתיכותיות אל לתקופה מטייכת, ובחרי תקופה זו הדבר מעון מילוד
 ועדת הכנסת. יש אפשרות למסדר החקלאות למסור את הדבר לגופים ההתיישבותיים
 באמצעות רשות הפיתוח, כמו לקק"ל.

א. דיטלט:
 איבני עומד על הצעתי, בגלל גימורו אל סד
 דיטלט.

ה' ויינס:
 מפיסקה (3) אין סיבוייה טהותיים, יו דק
 תיקון הנובע מהגדרת ישוב הקלאי.

בסעיף 4(ג) בנוסח הקודם לא היה גיור
 אם הנתבע הוא מטייב בגוף מאורגן, סי צריך להיות החבר המליטי בוועדה.
 הנוסח המוצע בסעיף זה הוא כזה: "היה הנתבע מטייב גיטוב מאורגן או גיטוב
 קלאי אחר שרוב מטייטביו הם חבריה במסדרות ארציות של חקלאים, יובא
 הענין בפני ועדת בירור שאחד מחבריה במסגה מנוך דיטמט בני מזה המוגטה
 על ידי הגוף המאורגן, או על ידי אותה המסדרות ארציות, הכל לפי הענין."

בסעיף-קטן (ג) הוכנס תיקונו של חבר הכנסת
 איכילוב בדבר הארכת תקופת ההתראה מאודס לחדשיים.

בסעיף 5 לא הוכנסו תיקונים.

בסעיף 6(א) (2) הצעת הנוסח היא כזאת: "גורם
 ביודעין נזק למקרקעים או למטלטלים שקיבל ממוסד מיישב לאורך התיישבותו,
 או מתמסר בהם שלא לאורך התיישבותו הוך כדי הזנחת השימוש בהם בפידה מספקת
 לאורך התיישבותו."

ה' ויינס:

כאן ניתנת האפשרות להיתמט זה לא ייעשה על חשבון עבודות המשק.
ברכוש לעבודות חוץ, בתנאי מדבר

ח. רובין:

אני מציע למחוק את הפיסקה הזאת. הנוסח רחב מדי.

ע. אסף:

אני מציע לכתוב במקום המלים "תוך כדי" - "במידה הגורמת ל--".

ע. איכילוב:

הנוסח המוצע מטקף את המציאות ואת הבורנה שהוחלט עליה בישיבה הקודמת.

לסדר-הישיבה: אני מציע לערוך האבעת מבחן בדבר מחיקת הסעיפים-הקטנים (3) ו-(5).

ס. סנה:

לפי פירוש פיסקה (2) אם טתיוב קיבל בית לצורך טגורים והקים בבית הזה בית טלאכה, אין זה לצורך התייבנותו. כך, על כל פנים, אפשר לטעון. הביטוי "לצורך התייבנותו" הוא מאוד טוביסקטיבי.

ה' בוסגלט:

לדעתי צריך לתת את הדעת על טכירת רכוש. אינני בטוח כי המלה "מטמט" כוללת טכירה.

ח. רובין:

אני מציע להוסיף אחרי המלים "מטמט בהם" את המלה "מדעת", וכן אחרי המלים "הגורמת להזנות צרכי התייבנותו" להוסיף את המלים "במידה ניכרת".

ע. אסף:

אני מוכן לכתוב אפילו: "הזנות חמורה".

ה' ויינס:

אם אומרים "הזנות חמורה" זה מותר עוד פחות.

א. דימלט:

צריך להוסיף מהלצנתה את הקטר לכלים.

א. ידני:

אני מבקש לטקול את צריך לכתוב כאן "לצורך התייבנותו החקלאית", את הדגש צריך להיות על התייבנות חקלאית.

אני מציע בפיסקה (3), חוץ מהפרט החקבון, להכניס גם הפרט החוזה עם המוסד המייטב. זה היה כולל הזנת המשק, טכירת ציוד וכו' וכו'. בחוזיק עם המוסדות המייטבים ישנן הוראות הרבה יותר טפורטות כפוגע לטימוט המותר והאסור בנכטים האלה.

ע. איכילוב:

הפרט חוזה כוללת גם תטלומים ופרעונות. לא יתכן שנכתוב בחוק שאם מיטהו לא פרע טטר, אפשר יהיה להרחיקו מהטקום.

ח. רובין:

בח אני מתנגד להטמטך. על החוזה בענין זה. לטתיטב אין טום אפשרות לקבוע את תוכן החוזה.

ח. רובין: אני מציע לבטל זאת כך: "אין מוטעם בהם ביודעים ולא לאורך התייבשות בסידה הגורמת להזנחה חמורה להתייבשותו."

הנחלת: לקבל את הנוסח שהוצע על-ידי ח. רובין בפסקה (2) כתיקון לנוסח שהוצע על-ידי ה' ויינס.

ה' גוטגלט: הייתי מבקש לקבוע משהו בענין סמירת ציוד לפני שהוא עובר לבעלותו של המתייבב.

א. דימלט: במקרה שלא תיטחק פסקה (3), אני מציע לכתוב "נוהג להפוך ביודעים חובות שהוטלו על המתייבבים על-ידי היטוב החקלאי בהתאם לתקנון אשר קיומו מטעם תנאי ספורט להתייבבותו של המתייבב". (אגב, ברצוני להעיר את תשומת לב המנסחים שברצתי לי שצריך לכתוב כאן "ביודע"). עם הצעה זו אני מציע למחוק את פסקה (5) ואת סעיף-קטן (ד) על כל פיסקותיו.

ה' ויינס: למעשה הצעת חבר הכנסת דימלט כוללת את כל מה שאנחנו מציעים. להיפך, בנקודה מסוימת מה שהוצע על ידו הוא אפילו מרחיק לכת. ההבדל היחיד שבו הוא מפחית ממה שיש בהצעה הזאת הוא שלפי ההצעה לגבי יטובים מסויימים אמנם אין כותבים סיד תקנון, את הם מתארגנים על-ידי גוף התייבבותי ארצי, אבל זה כאילו הם יודעים מלכתחילה שהם מתייבבים לפני כללים שאותו גוף רגיל ליישב אנשים לפיהם.

לעומת זאת, לפי הנוסח המוצע צריך להוכיח כי אדם כזה נוהג בדבריהם מסויימים אורח חיים המנוגד לאורך החיים של היטוב, ולא רק זאת, אלא שזה מנוגד גם למה שכתוב באותם כללים שהוא קיבל על עצמו. לפי הצעת חבר הכנסת דימלט מספיק יהיה להוכיח את החלק הטוב.

היו"ר ט. אונג: רצינו להבטיח שני דברים: (א) שהדברים יהיו ברורים למועמד; (ב) שאין הכוונה לכל פרט ופרט הכתוב בתקנון אלא לכללים הקובעים את אופיו של התקנון.

ח. רובין: אני מציע להפסיק את הדיון בנקודה זו.

היטובה נועלה בטעה 13.30.